

[Guldborg.]

Engang, når vi skal gøre denne samplings mange boligforslag op, vil vi kunne se tilbage på dette og en lang række andre vedtagne forslag — det bliver dette formentlig også — om øget støtte til det sociale byggeri. Nu er situationen den ude omkring, ikke mindst i det storkøbenhavnske område, at selv om der findes masser af arealer, der kan bebygges, er praktisk taget det hele beslaglagt af kommunerne eller af de sociale selskaber og forbeholdt dem.

Der er prisstigninger på, og i øjeblikket er der mange, der har forædt sig, så nu handles der tilbage. Dét kan vi altså komme ud for, at det tilskud, som boligministeren og flertallet vil yde, yderligere er med til at sikre, at der ikke kommer byggegrunde på markedet, og at de nuværende grunde bliver holdt tilbage, hvad enten det er i kommuner eller i de sociale selskaber, ved hjælp af dette tilskud fra staten.

Ud over den bemærkning, mindretallet i øvrigt har givet, og som generelt går på, at vi slet ikke kan se det behov, man taler om i forhold til kommunerne, så har vi også fra venstres side den indvending, at det er med til at øge mulighederne for spekulation. Det er i virkeligheden et tilskud til prisforhøjelser.

Skovmand: Mit parti kan ikke tilslutte sig det foreliggende lovforslag. Vi finder det betænkeligt, at der opereres med en særlig nedsat rente til kommunerne på et tidspunkt, hvor så mange ting er i støbeskeen i henseende til, hvad kommunen og hvad staten skal betale. Vi nærer bekymring for, at man ved at indføre denne nedsatte rente etablerer en praksis, som det senere vil være svært at komme af med. Ud fra den betragtning vil vi stemme imod ved tredje behandling.

Når dette er sagt, håber jeg, at vi i udvalget for fysisk planlægning kan få den fornødne oplysning om, hvordan lovforslaget virker, så vi, om det er nødvendigt, kan slå alarm, hvis der skulle komme en uheldig udvikling som følge af denne lovgivning.

I den sammenhæng vil jeg gerne rette opfordring til boligministeren om ved de bevillinger, han vil give til lån, at skele temmelig kraftigt til, at støtten går til kommuner, der efter de foreliggende planer

bør udvikles, og ikke til kommuner, som ikke bør udvikles. Vi har ikke hidtil i det materiale, vi har fået forelagt, kunnet se nogen klar linje i udstedelsen af lån. Jeg håber, at den vil komme fremover.

Maigaard: Jeg må måske uden for min disposition indlede med at sige, at vi engang har haft en stor venstremand her i tinget, som havde én eneste tale. Nu har vi en anden venstremand, hr. Guldborg, som har to taler. Den ene handler om det almennyttige byggeri, og den har vi hørt nogle gange. Den anden handler om markedsrenten, og det var den, der blev brugt i dag. Jeg håber, at talen om markedsrenten vil blive husket, når vi nu skal til at diskutere parcelhusenes finansiering og skattefordel, for dér er det jo ikke ligefrem markedsrenten, der optager hr. Guldborg. Dette til venlig erindring.

Dernæst vil jeg sige, at der i disse år er meget bred enighed om, at vi skal prøve at lette det offentlige for nogle af de mange ressourcer, det offentlige beslægtede. Derfor snakkes der meget om at spare. Men disse sparebestræbelser kan drives så vidt, at det nærmer sig det, jeg vil kalde en kontodille: man tror, at fordi man letter en af statens konti for nogle udgifter, har man sparet det danske samfund for penge. Det er ikke tilfældet, synes jeg. I en række tilfælde er det sådan, at hvis man investerer over statsbudgettet, kan man lette det danske samfund for en række byrder, og det er det, der sker her.

Hvis kommunerne får mulighed for at føre en aktiv jordpolitik, hvis de f. eks. ikke skal låne penge i statens bolig- og byggefond til den højeste markedsrente, men til en lavere, vil vi spare det danske samfund for en række udgifter. Det, som er så deprimerende, er, at man prøver at erskueliggøre disse problemer ud fra en snæver betragtning af konti på statsbudgettet uden at anlægge et bredere syn på problemerne.

Jeg mener, at man ved at animere kommuner og almennyttige selskaber til at engagere sig i jordpolitikken foregriber udgifter og dermed får sparet det danske samfund for en række udgifter, som vil komme, hvis prisudviklingen og jordspekulationen løber videre. Derfor synes jeg, man skal støtte lovforslaget.

Til sidst vil jeg spørge, hvornår vi ser et